

Projekt z dnia
2 września 2014 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾

z dnia 2014 r.

w sprawie urlopów policjantów

Na podstawie art. 86 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, ze zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów oraz tryb postępowania w tych sprawach;
- 2) wymiar płatnych urlopów dodatkowych dla policjantów, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określony wiek lub staż służby, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby;
- 3) wymiar płatnego urlopu zdrowotnego oraz okolicznościowego, a także urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- 2) jednostka organizacyjna Policji – Centralne Biuro Śledcze Policji, komendę, komisariat, komisariat specjalistyczny, oddział i samodzielny pododdział prewencji Policji, pododdział antyterrorystyczny Policji, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, ośrodek szkolenia Policji i instytut badawczy;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529, z 2013 r. poz. 628, 675, 1351, 1635 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 24, 486, 502, 538, 616 i Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371.

- 3) przełożony właściwy w sprawach osobowych – Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, komendanta powiatowego (miejskiego) lub rejonowego Policji, Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendanta szkoły policyjnej oraz dyrektora instytutu badawczego.

§ 3. 1. Do okresu służby policjanta, od którego zależy prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego, wlicza się okresy poprzedniego zatrudnienia, a także inne okresy, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią.

2. Policjantowi, który:

- 1) przed przyjęciem do służby w Policji wykorzystał urlop wypoczynkowy za dany rok kalendarzowy w wymiarze proporcjonalnym do okresu przepracowanego u dotychczasowego pracodawcy albo otrzymał w takim wymiarze ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop,
 - 2) podejmuje służbę w Policji w roku kalendarzowym innym niż rok, w którym ustał jego poprzedni stosunek służbowy lub stosunek pracy
- przysługuje urlop wypoczynkowy w roku przyjęcia do służby w Policji w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby w Policji w danym roku.

3. Przy ustalaniu wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeksu pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 - tekst jednolity, z późn. zm.³⁾), przy czym wymiar tego urlopu liczony łącznie z wymiarem urlopu proporcjonalnego wykorzystanego za dany rok kalendarzowy u dotychczasowego pracodawcy nie może przekroczyć 26 dni roboczych.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, urlopu wypoczynkowego udziela się nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy służby w Policji.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110, z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028 oraz z 2014 r. poz. 208.

§ 4. 1. Urlop wypoczynkowy nie może rozpoczynać się ani kończyć w dniu wolnym od służby.

2. Dni wolnych od służby, wynikających z podstawowego rozkładu czasu służby, o którym mowa w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby policjantów, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

3. Terminem rozpoczęcia urlopu wypoczynkowego przez policjanta pełniącego służbę w zmianowym rozkładzie czasu służby, o którym mowa w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby policjantów, jest najbliższy dzień planowanej służby.

§ 5. 1. Urlopy wypoczynkowe powinny być udzielane zgodnie z planem urlopów. Plan urlopów ustala kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub upoważniony przez niego kierownik komórki organizacyjnej, biorąc pod uwagę wnioski policjantów i konieczność zapewnienia normalnego toku służby.

2. Plan urlopów sporządza się do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok objęty tym planem. Plan urlopów podaje się niezwłocznie do wiadomości policjantów w sposób przyjęty w jednostce organizacyjnej Policji.

3. Urlopu wypoczynkowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub kierownik komórki organizacyjnej.

4. Komendantowi Głównemu Policji urlopu wypoczynkowego udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji urlopu wypoczynkowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyższego stopnia.

6. Kierownik jednostki organizacyjnej Policji może zastrzec uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, wyłącznie dla siebie lub wskazanych kierowników komórek organizacyjnych.

7. Policjanta zawiadamia się o terminie udzielonego urlopu wypoczynkowego, niewynikającego z planu, o którym mowa w ust. 1, nie później niż na miesiąc przed jego rozpoczęciem, chyba że urlop jest udzielany w terminie wskazanym przez policjanta.

§ 6. 1. Policjantowi nie udziela się urlopu wypoczynkowego w okresie:

- 1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby;
- 2) zwolnienia od zajęć służbowych, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 37a pkt 2 ustawy;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych.

2. Jeżeli policjant nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z powodu czasowej niezdolności do służby wskutek choroby, urlopu zdrowotnego, zwolnienia od zajęć służbowych z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny, odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego, urlop ten należy przesunąć na inny termin.

3. Część urlopu wypoczynkowego niewykorzystaną z powodów, o których mowa w ust. 2, należy udzielić policjantowi w późniejszym terminie.

4. Na wniosek policjanta urlopu wypoczynkowego udziela się bezpośrednio po urlopie macierzyńskim, dodatkowym urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowym urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego lub po urlopie rodzicielskim.

§ 7. 1. Zawieszenie w czynnościach służbowych lub tymczasowe aresztowanie trwające nie dłużej niż jeden miesiąc nie ograniczają uprawnień policjanta do urlopów wypoczynkowego i dodatkowego.

2. W razie zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania trwającego dłużej niż 1 miesiąc, urlopy wypoczynkowy i dodatkowy przysługujące w danym roku kalendarzowym ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo postępowanie dyscyplinarne, w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone, chyba że postępowanie zostało warunkowo umorzone lub umorzone z powodu przedawnienia lub amnestii. Przepisu ust. 2 nie stosuje się również, gdy policjant został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

4. Wymiar urlopów wypoczynkowego i dodatkowego przysługujących w danym roku kalendarzowym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, zaokrąglą się do pełnych dni w górę.

§ 8. Na wniosek policjanta urlop wypoczynkowy może być podzielony na części, z tym że co najmniej jedna część urlopu powinna obejmować nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych.

§ 9. Policjantowi skierowanemu do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju lub za granicą urlopu wypoczynkowego za dany rok kalendarzowy należy udzielić przed rozpoczęciem szkolenia lub nauki, jeżeli czas ich trwania uniemożliwiłby udzielenie urlopu zgodnie z przepisami art. 83 ust. 4 ustawy.

Rozdział 2

Płatne urlopy dodatkowe

§ 10. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy osiągnęli określony staż służby, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych – dla mających 15-letni staż służby;
- 2) 9 dni roboczych – dla mających 20-letni staż służby;
- 3) 13 dni roboczych – dla mających 25-letni staż służby.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się również okresy innej służby, traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3. Policjant nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, z dniem osiągnięcia wymaganego stażu służby.

§ 11. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy osiągnęli określony wiek i co najmniej 10-letni staż służby, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych – po ukończeniu 40 lat życia;
- 2) 9 dni roboczych – po ukończeniu 45 lat życia;
- 3) 13 dni roboczych – po ukończeniu 55 lat życia.

2. Policjant nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, z dniem, w którym wystąpią łącznie oba warunki, o których mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych, jeżeli służba jest pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu w:
 - a) pomieszczeniach pozbawionych stałego naturalnego oświetlenia lub celowo przyciemnionych, w których ze względów technologicznych lub ze względu na rodzaj wykonywanej służby stosowane jest wyłącznie sztuczne oświetlenie,
 - b) pomieszczeniach zlokalizowanych poniżej poziomu otaczającego terenu - zgodnie z przepisami w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - c) warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym, co najmniej 2.000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet,
 - d) warunkach ręcznego kierowania ruchem na skrzyżowaniach i ciągach komunikacyjnych o dużym jego natężeniu,
 - e) warunkach ciągłego napięcia i koncentracji przy nagrywaniu i odtwarzaniu zapisów magnetycznych lub cyfrowych w styczności ze zmiennym natężeniem i zakresem fal dźwiękowych;
- 2) 9 dni roboczych, jeżeli podczas pełnienia służby stwierdzono przekroczenie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia określonych w odrębnych przepisach, w:
 - a) warunkach narażenia na promieniowanie optyczne,
 - b) warunkach narażenia na działanie pyłów,
 - c) warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych,
 - d) warunkach narażenia na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne lub drgania o ogólnym działaniu na organizm człowieka,
 - e) warunkach narażenia na hałas lub hałas ultradźwiękowy,
 - f) mikroklimacie zimnym albo gorącym,
 - g) w warunkach narażenia na działanie pól i promieniowań elektromagnetycznych z zakresu częstotliwości 0 Hz-300 GHz;
- 3) 13 dni roboczych, jeżeli służba jest pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu:
 - a) przy fizycznym zwalczaniu terroryzmu,
 - b) przy konserwowaniu, magazynowaniu, transporcie i stosowaniu materiałów wybuchowych, łatwopalnych i samozapalnych,
 - c) przy prowadzeniu prób broni, amunicji, materiałów wybuchowych oraz prac doświadczalnych z materiałami wybuchowymi,

- d) podczas prowadzenia badań materiałów czynnych biologicznie,
 - e) pod ziemią;
- 4) 13 dni roboczych, jeżeli w okresie roku pełnienia służby wystąpiła co najmniej czterokrotna ekspozycja na czynnik po minimum 8 godzin każda albo służba jest pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu w:
- a) warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych bardzo toksycznych lub toksycznych lub działających szkodliwie na rozrodczość,
 - b) warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych, ich mieszanin, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym, których wykaz określają odrębne przepisy.

2. Policjant nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, po upływie roku służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

3. Policjant nie nabywa prawa do urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przerwa w ekspozycji na czynnik szkodliwy dla zdrowia, w szczególności z powodu choroby, urlopu czy zwolnienia od zajęć służbowych trwała nieprzerwanie dłużej niż 3 miesiące w ciągu roku.

§ 13. 1. Oceny warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniających do uzyskania urlopu dodatkowego, dokonuje komisja powołana przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych z udziałem przedstawicieli służby medycyny pracy, związku zawodowego policjantów oraz służby bhp.

2. Przełożony właściwy w sprawach osobowych przyznaje policjantowi urlop dodatkowy na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba ochrony ważnego interesu służby, w szczególności, gdy ocena warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniająca do uzyskania urlopu dodatkowego wskazywałaby na możliwość ujawnienia danych osobowych policjanta lub czynności przez niego realizowanych, komisję powołuje Komendant Główny Policji, i na podstawie jej oceny przyznaje policjantowi urlop dodatkowy. W skład komisji powołanej przez Komendanta Głównego Policji wchodzi:

- 1) funkcjonariusz służby właściwej do spraw bezpieczeństwa i higieny służby i pracy w Komendzie Głównej Policji;

2) przedstawiciel służby merytorycznie właściwy do oceny warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia.

4. Policjantowi pełniącemu służbę na stanowisku, na którym występują warunki uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniające do uzyskania urlopu dodatkowego w różnym wymiarze, przysługuje jeden urlop w wymiarze korzystniejszym.

§ 14. 1. W razie zbiegu uprawnień do urlopu dodatkowego z różnych tytułów policjant ma prawo do jednego urlopu dodatkowego w wymiarze najkorzystniejszym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie zbiegu uprawnień do urlopu dodatkowego określonego w § 12 z uprawnieniami do urlopów dodatkowych określonych w § 10 i 11.

§ 15. 1. Prawo do kolejnych urlopów dodatkowych policjant nabywa w każdym następnym roku kalendarzowym.

2. Policjantowi, który nie wykorzystał urlopu dodatkowego w danym roku kalendarzowym, urlopu tego należy udzielić najpóźniej do dnia 30 września następnego roku.

§ 16. Policjantowi, który wykorzystał urlop dodatkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do urlopu dodatkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

§ 17. Urlopy dodatkowe określone w § 10 i 11 mogą być dzielone na dwie części z wyjątkiem urlopów dodatkowych, których wymiar wynosi 5 dni.

§ 18. Do udzielania policjantom urlopów dodatkowych stosuje się odpowiednio przepisy § 4-6 i § 9.

Rozdział 3

Płatny urlop okolicznościowy

§ 19. Policjantowi można udzielić płatnego urlopu okolicznościowego z tytułu:

- 1) przeniesienia służbowego;
- 2) podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia;
- 3) ważnych spraw osobistych i rodzinnych.

§ 20. 1. Policjantowi przeniesionemu z urzędu, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana miejsca zamieszkania, przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 1, w wymiarze od 3 do 5 dni roboczych.

2. Urlopu okolicznościowego z tytułu przeniesienia służbowego udziela się biorąc pod uwagę położenie nowego miejsca zamieszkania policjanta, jego warunki rodzinne oraz inne okoliczności mające bezpośredni wpływ na przeniesienie. Urlop okolicznościowy może być dzielony na części.

§ 21. 1. Policjantowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe i wykształcenie poza jednostkami organizacyjnymi Policji na podstawie skierowania przełożonego właściwego w sprawach osobowych, przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze:

- 1) jednego dnia roboczego na przygotowanie się do złożenia każdego egzaminu przeprowadzanego po zakończeniu przedmiotu, jednak nie więcej niż 6 dni w okresie roku akademickiego;
- 2) 6 dni roboczych na przygotowanie się do złożenia egzaminu maturalnego;
- 3) 6 dni roboczych na przygotowanie się do złożenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe;
- 4) 21 dni roboczych w ostatnim roku studiów wyższych, albo 7 dni roboczych w ostatnim semestrze studiów podyplomowych, na przygotowanie pracy końcowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do złożenia egzaminu końcowego, jeżeli program tych studiów to przewiduje.

2. Urlopy, o których mowa w ust. 1, nie przysługują na egzamin poprawkowy i komisyjny oraz na poprawianie lub ponowne przygotowanie pracy końcowej.

3. Policjantowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe lub wykształcenie w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie lub poza jednostkami organizacyjnymi Policji bez skierowania można udzielić urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze nie wyższym niż określony w ust. 1, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności gdy uzyskiwane kwalifikacje lub wykształcenie są zbieżne z wymaganiami na zajmowanym lub planowanym do objęcia stanowisku służbowym. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli przepisy odrębne przewidują prawo do płatnego urlopu na przygotowanie się do egzaminu kończącego podnoszenie kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia, policjantowi przystępującemu do takiego egzaminu można udzielić urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze nie wyższym niż określony w odrębnych przepisach, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności gdy uzyskiwane kwalifikacje lub wykształcenie są zbieżne z wymaganiami na zajmowanym lub planowanym do objęcia stanowisku służbowym. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia udziela się biorąc pod uwagę wnioski policjantów i konieczność zapewnienia normalnego toku służby.

§ 22. 1. Policjantowi skierowanemu na studia wyższe albo studia podyplomowe do Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze:

- 1) jednego dnia roboczego na przygotowanie się do złożenia każdego egzaminu przeprowadzanego po zakończeniu przedmiotu, jednak nie więcej niż 6 dni w okresie roku akademickiego;
- 2) 21 dni roboczych w ostatnim roku studiów wyższych, albo 7 dni roboczych w ostatnim semestrze studiów podyplomowych, na przygotowanie pracy końcowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do złożenia egzaminu końcowego, jeżeli program tych studiów to przewiduje.

2. Urlopy, o których mowa w ust. 1, nie przysługują na egzamin poprawkowy i komisyjny oraz na poprawianie lub ponowne przygotowanie pracy końcowej.

§ 23. 1. Policjantowi odbywającemu szkolenie zawodowe podstawowe albo szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych w systemie samokształcenia kierowanego można udzielić urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze jednego dnia roboczego w celu przygotowania się do złożenia każdego egzaminu, jednak nie więcej niż 6 dni w okresie szkolenia.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje na egzamin poprawkowy, komisyjny, końcowy poprawkowy oraz końcowy komisyjny.

§ 24. 1. Policjantowi przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 3, w wymiarze:

- 1) 2 dni - w razie zawarcia związku małżeńskiego przez policjanta, urodzenia się dziecka policjantowi, zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca, matki, ojczyma lub macochy policjanta;
- 2) 1 dnia - w razie zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko policjanta, zgonu i pogrzebu siostry, brata, teściowej, teścia, babki, dziadka oraz innej osoby pozostającej na utrzymaniu policjanta albo pod jego bezpośrednią opieką.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się, jeżeli wskazany przez policjanta termin nie pozostaje w bezpośrednim związku ze zdarzeniem uzasadniającym jego udzielenie.

3. Urlop, o którym mowa w ust. 1, przysługuje także w razie zbiegu z prawem do urlopu z innego tytułu lub zwolnieniem od zajęć służbowych, o którym mowa w odrębnych przepisach.

4. Policjantowi można udzielić urlopu okolicznościowego dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych innych niż wymienione w ust. 1, w wymiarze nieprzekraczającym 5 dni roboczych w ciągu roku kalendarzowego.

§ 25. 1. Urlopu okolicznościowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub kierownik komórki organizacyjnej.

2. Komendantowi Głównemu Policji urlopu okolicznościowego udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych.

3. Kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji urlopu okolicznościowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyższego stopnia.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej Policji może zastrzec uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie dla siebie lub wskazanych kierowników komórek organizacyjnych.

5. Udzielenie urlopów, o których mowa w § 20, § 21 ust. 3 i 4 oraz § 23 ust. 1, wymaga uzyskania zgody przełożonego właściwego w sprawach osobowych, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 4

Urlop zdrowotny i bezpłatny

§ 26. 1. Policjantowi w służbie stałej można udzielić płatnego urlopu zdrowotnego w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo 6 miesięcy. Łączny wymiar urlopu w okresie całej służby nie może przekroczyć 18 miesięcy.

2. Urlopu zdrowotnego udziela przełożony właściwy w sprawach osobowych na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy.

3. Policjanta, o którym mowa w ust. 1, do komisji lekarskiej kieruje przełożony właściwy w sprawach osobowych na wniosek lekarza lub samego policjanta.

§ 27. Przełożony właściwy w sprawach osobowych może udzielać policjantowi urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn, jeżeli nie zakłóci to toku służby, w wymiarze do 12 miesięcy, z zastrzeżeniem § 28.

§ 28. Policjantowi, który wyjeżdża wspólnie z małżonkiem:

- 1) oddelegowanym do pełnienia zadań służbowych poza Policją za granicą albo
 - 2) przeniesionym do wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej,
- udziela się urlopu bezpłatnego na czas trwania oddelegowania małżonka lub wykonywania przez niego obowiązków służbowych w placówce zagranicznej.

§ 29. Przełożony właściwy w sprawach osobowych, który udzielił urlopu bezpłatnego, może ze względu na ważny interes służby odwołać policjanta z tego urlopu w każdym czasie po uprzednim pisemnym zawiadomieniu na co najmniej 30 dni przed przewidywanym terminem podjęcia służby.

§ 30. 1. Urlopu bezpłatny trwający nie dłużej niż jeden miesiąc nie ogranicza uprawnień policjanta do urlopów wypoczynkowego i dodatkowego.

2. W razie korzystania przez policjanta z urlopu bezpłatnego dłuższego niż jeden miesiąc, urlopy wypoczynkowy i dodatkowy ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc urlopu bezpłatnego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy. Jeżeli urlopy za ten rok zostały już wykorzystane, skróceniu ulegają urlopy za najbliższy rok kalendarzowy, w którym urlopy te przysługują.

3. Wymiar urlopów wypoczynkowego i dodatkowego przysługujących w danym roku kalendarzowym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, zaokrągla się do pełnych dni w górę.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 31. Przepisy § 7 stosuje się do okresów zawieszenia w czynnościach służbowych oraz tymczasowego aresztowania trwających po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 32. Do policjantów, którzy rozpoczęli podnoszenie kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia ogólnego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 33. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz. U. Nr 81, poz. 740, z późn. zm.⁴⁾).

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 50, poz. 492, z 2005 r. Nr 126, poz. 1059 oraz z 2009 r. Nr 172, poz. 1340.

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 2 pkt 2 w zakresie Centralnego Biura Śledczego Policji oraz § 2 pkt 3 w zakresie Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, które wchodzi w życie z dniem

....

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH**

Za zgodność
pod względem prawnym
i redakcyjnym

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
Marcin WERESZCZYŃSKI
04.08.2017

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie urlopów policjantów stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 86 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.).

Obecnie szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów, tryb postępowania w tych sprawach oraz wymiar urlopów są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz. U. Nr 81, poz. 740, z późn. zm.).

Opracowanie projektu nowego rozporządzenia regulującego przedmiotowe kwestie wynika ze stosunkowo dużej liczby wprowadzanych zmian, których zamieszczenie w rozporządzeniu zmieniającym mogłoby skutkować nieczytelnością przepisów.

Proponowane zmiany stanowią rezultat analizy i doświadczeń związanych z kilkuletnim okresem stosowania dotychczas obowiązujących przepisów, jak również uwzględniają propozycje nadesłane z jednostek organizacyjnych Policji. Nowe rozwiązania mają na celu wyeliminowanie stwierdzonych niedoskonałości obecnych regulacji.

W stosunku do obecnego stanu prawnego projektowane rozporządzenie wprowadza następujące zmiany:

- 1) modyfikuje się definicję pojęcia „jednostka organizacyjna Policji” przede wszystkim poprzez uzupełnienie tej definicji o „instytut badawczy”, a także definicję „przełożonego właściwego w sprawach osobowych” przede wszystkim poprzez uzupełnienie tej definicji o „dyrektora instytutu badawczego” (§ 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia). Zmiany te wynikają z konieczności stworzenia podstaw prawnych do udzielania urlopów przez dyrektora instytutu badawczego policjantom pełniącym służbę w instytucie; ponadto, z uwagi na zaawansowany stan prac legislacyjnych nad *ustawą z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw*, przewidującą wyodrębnienie samodzielnej jednostki organizacyjnej

Policji pod nazwą: Centralne Biuro Śledcze Policji (CBŚP) oraz utworzenia nowego organu Policji, stojącego na czele tej jednostki – Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, przewiduje się także uzupełnienie definicji „jednostka organizacyjna Policji” także o Centralne Biuro Śledcze Policji; analogicznie do katalogu przełożonych właściwych w sprawach osobowych dodaje się Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji;

- 2) w § 3 rozporządzenia wprowadza się zmianę mającą na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących wymiaru urlopu wypoczynkowego przysługującego w roku przyjęcia do służby. Proponowana regulacja uzależnia wymiar przedmiotowego urlopu od okresu służby w danym roku, wprowadzając zasadę przyznawania w roku przyjęcia do służby w Policji urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby. W zakresie obliczania wymiaru tego urlopu omawiany przepis odsyła do regulacji Kodeksu pracy, z zastrzeżeniem, że wymiar urlopu wypoczynkowego liczony łącznie z wymiarem urlopu proporcjonalnego wykorzystanego za dany rok u dotychczasowego pracodawcy nie może przekroczyć 26 dni roboczych;
- 3) rezygnuje się z obowiązku uzgadniania planu urlopów z właściwą organizacją związku zawodowego policjantów (§ 5 ust. 1 rozporządzenia). Powyższe wynika z uznania, że przedmiotowe uzgodnienia w praktyce nie mają znaczenia dla obrony uprawnień policjantów do urlopu, powodując jedynie wydłużenie procesu ustalania planu urlopów;
- 4) w celu uproszczenia procedury udzielania urlopu określa się, że podmiotem uprawnionym do udzielania urlopu wypoczynkowego (§ 5 ust. 3-5) i dodatkowego (§ 18), jak również okolicznościowego (§ 25), jest kierownik jednostki organizacyjnej Policji oraz kierownik komórki organizacyjnej (bez konieczności dodatkowego upoważnienia). Doprecyzowuje się przy tym, że kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji urlopu wypoczynkowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyższego stopnia. Ponadto przyznaje się kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji możliwość zastrzeżenia, że omawianych urlopów będzie udzielał sam lub że będą ich udzielałi wskazani kierownicy komórek organizacyjnych. Natomiast udzielenie urlopów okolicznościowych, które dotychczas były udzielane przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych (§ 19 ust. 2, § 20 ust. 2

i § 21 ust. 1 uchylanego rozporządzenia), uzależniono od uzyskania zgody tego przełożonego. W konsekwencji regulacje zawarte w powołanych wyżej przepisach oraz § 22 ust. 4 uchylanego rozporządzenia wymagały odpowiedniego przeredagowania (aktualnie § 20, § 21 ust. 3, § 23 ust. 1 i § 24 ust. 4 rozporządzenia);

- 5) wprowadza się obowiązek zawiadomienia policjanta, z miesięcznym wyprzedzeniem, o terminie urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego, który nie wynika z planu urlopów (podawanego do wiadomości policjantów) i który nie był określony przez policjanta (§ 5 ust. 4 rozporządzenia). Obowiązek przedmiotowego zawiadomienia ma umożliwić odpowiednie wczesne uzyskanie przez policjanta informacji o terminie urlopu, który został ustalony przez właściwego przełożonego;
- 6) w przepisie § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia wprowadzono zmianę wyłączającą z katalogu policjantów, którym nie udziela się urlopu wypoczynkowego, funkcjonariuszy pozostających w dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych w związku ze zwolnieniem z obowiązku wykonywania zadań służbowych udzielonym na zasadach określonych w przepisach o związkach zawodowych (art. 37a pkt 2 ustawy o Policji). Powyższa zmiana wynika z faktu, że policjanci zwolnieni z obowiązku wykonywania zadań służbowych, pełniąc funkcje związkowe realizują przypisane im zadania, a tym samym możliwość korzystania przez nich z należnego urlopu nie powinna budzić wątpliwości;
- 7) przyjmuje się, że te same zdarzenia, z powodu których policjant nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego i których zaistnienie zobowiązuje do przesunięcia tego urlopu na inny termin, tj. czasowa niezdolność do służby wskutek choroby, urlop zdrowotny, zwolnienie od zajęć służbowych z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny, odosobnienie w związku z chorobą zakaźną, urlop macierzyński, dodatkowy urlop macierzyński, urlop na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowy urlop na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlop ojcowski, urlop rodzicielski lub urlop wychowawczy (§ 6 ust. 2 rozporządzenia), powinny również skutkować obowiązkiem udzielenia policjantowi urlopu w późniejszym terminie w sytuacji, gdy wystąpią w trakcie

udzielonego urlopu, powodując tym samym niemożliwość jego wykorzystania (§ 6 ust. 3 rozporządzenia). Jednocześnie katalog urlopów, bezpośrednio po których udziela się, na wniosek policjanta, urlopu wypoczynkowego, uzupełniono o dodatkowy urlop macierzyński, dodatkowy urlop na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz urlop rodzicielski (§ 6 ust. 4 rozporządzenia). Powyższe zmiany pozwolą policjantom na pełne wykorzystywanie urlopu wypoczynkowego i dodatkowego, niezależnie od urlopów związanych z rodzicielstwem;

- 8) przepis § 7 rozporządzenia jest nową regulacją mającą na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących uprawnień do urlopu policjanta zawieszono w czynnościach służbowych, jak też policjanta tymczasowo aresztowanego. Obecnie obowiązujący przepis § 6 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia stanowi, że w okresie zawieszenia w czynnościach służbowych policjantowi nie udziela się urlopu wypoczynkowego, podobnie jak nie udziela się go w okresie czasowej niezdolności do służby wskutek choroby i zwolnienia od zajęć służbowych (pkt 1 i 2). Nieudzielanie urlopu nie jest jednak równoznaczne z ograniczeniem uprawnień do urlopu. Dlatego też zasadnym jest wprowadzenie regulacji jasno określającej uprawnienia do urlopu policjanta zawieszono w czynnościach służbowych lub tymczasowo aresztowanego. Przedmiotowa regulacja wskazuje, że w przypadku zawieszenia policjanta w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania dłuższego niż jeden miesiąc, urlopy wypoczynkowy i dodatkowy ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc zawieszenia lub aresztowania. Powyższe nie ma zastosowania, jeżeli prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo postępowanie dyscyplinarne, w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone (z wyłączeniem warunkowego umorzenia postępowania karnego lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii), bądź policjant został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

Doprecyzowano przy tym, że wymiar urlopów wypoczynkowego

i dodatkowego przysługujących w danym roku kalendarzowym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, zaokrągliła się do pełnych dni w górę (§ 7 ust. 4).

Jednocześnie, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, za zasadne uznano ustalenie, że projektowany przepis § 7 będzie stosowany do okresów zawieszenia w czynnościach służbowych i tymczasowego aresztowania trwających po dniu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia (§ 32);

9) przepis obligujący do udzielenia policjantowi urlopu wypoczynkowego przed rozpoczęciem szkolenia lub nauki (w sytuacji, gdy ich czas trwania uniemożliwiłby udzielenie urlopu zgodnie z przepisami art. 83 ust. 4 ustawy o Policji) dostosowano do aktualnych realiów, odnosząc wspomniany obowiązek do policjanta skierowanego „do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju lub za granicą”, zamiast do policjanta skierowanego „do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju lub do akademii lub innych szkół (kursów)” – § 9 rozporządzenia;

10) rozwiązania zaproponowane w § 12 i § 13 rozporządzenia (§ 11 i § 12 uchylanego rozporządzenia) mają na celu dostosowanie podstaw i kryteriów przyznawania urlopów dodatkowych z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia do obecnie stosowanych metod pomiarowych środowiska służby oraz doprecyzowanie sformułowań, które w praktycznym zastosowaniu budziły wątpliwości interpretacyjne.

Ponadto w oparciu o obecny stan wiedzy medycznej, technicznej oraz stan prawny, dokonany został podział przedmiotowych urlopów i ich przyporządkowanie do 4 kategorii, według potencjalnych skutków, jakie mogą poprzez swoje oddziaływanie wywołać w stanie zdrowia funkcjonariuszy, tj.:

a) czynników szczególnie uciążliwych występujących w środowisku służby, których oddziaływanie na funkcjonariusza w okresie jego aktywności zawodowej nie powinno spowodować wystąpienia ujemnych zmian w jego stanie zdrowia oraz w stanie zdrowia jego przyszłych pokoleń, uprawniających do urlopu dodatkowego w wymiarze 5 dni roboczych. Czynnikiem mierzalnym, stanowiącym przesłankę pozytywną do stwierdzenia uprawnienia z przedmiotowego tytułu, jest służba pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu w ekspozycji na dany czynnik

- (§ 12 ust. 1 pkt 1),
- b) czynników szkodliwych występujących w środowisku służby, których oddziaływanie na funkcjonariusza w okresie jego aktywności zawodowej może spowodować wystąpienie ujemnych zmian w jego stanie zdrowia oraz w stanie zdrowia jego przyszłych pokoleń, uprawniających do urlopu dodatkowego w wymiarze 9 dni roboczych. Czynnikiem mierzalnym, stanowiącym przesłankę pozytywną do stwierdzenia uprawnienia z przedmiotowego tytułu, jest służba pełniona w warunkach stwierdzonego przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń albo natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia określonych w odrębnych przepisach (§ 12 ust. 1 pkt 2),
- c) czynników szkodliwych występujących w środowisku służby, których oddziaływanie na funkcjonariusza w okresie jego aktywności zawodowej może spowodować wystąpienie ujemnych zmian w jego stanie zdrowia oraz w stanie zdrowia jego przyszłych pokoleń, uprawniających do urlopu dodatkowego w wymiarze 13 dni roboczych. Czynnikiem mierzalnym, stanowiącym przesłankę pozytywną do stwierdzenia uprawnienia z przedmiotowego tytułu, jest służba pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu w ekspozycji na dany czynnik (§ 12 ust. 1 pkt 3),
- d) czynników szczególnie szkodliwych występujących w środowisku służby, których oddziaływanie na funkcjonariusza w okresie jego aktywności zawodowej może spowodować wystąpienie ujemnych zmian w jego stanie zdrowia oraz w stanie zdrowia jego przyszłych pokoleń, uprawniających do urlopu dodatkowego w wymiarze 13 dni roboczych. Ponieważ specyfika i realia służby uniemożliwiają w praktyce stwierdzenie przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń albo natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, w drodze badań i pomiarów środowiska służby (np. podczas dynamicznych likwidacji nielegalnych laboratoriów narkotykowych), czynnikiem mierzalnym, stanowiącym przesłankę pozytywną do stwierdzenia uprawnienia z przedmiotowego tytułu, jest co najmniej czterokrotna ekspozycja na czynnik po minimum 8 godzin każda w okresie roku pełnienia służby albo służba pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu (§ 12 ust. 1 pkt 4).

W związku z powyższym:

- do grupy (I) czynników szczególnie uciążliwych przeniesiono z innych grup służbę w: pomieszczeniach zlokalizowanych poniżej poziomu otaczającego terenu, warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2.000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet, warunkach ręcznego kierowania ruchem na skrzyżowaniach i ciągach komunikacyjnych o dużym jego natężeniu, warunkach ciągłego napięcia i koncentracji przy nagrywaniu i odtwarzaniu zapisów magnetycznych lub cyfrowych w styczności ze zmiennym natężeniem i zakresem fal dźwiękowych (§ 12 ust. 1 pkt 1),
- do grupy (II) czynników szkodliwych przeniesiono z innych grup służbę w warunkach: narażenia na promieniowanie optyczne, narażenia na działanie pyłów, narażenia na działanie substancji chemicznych, narażenia na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne lub drgania o ogólnym działaniu na organizm człowieka, mikroklimacie zimnym albo gorącym, w warunkach narażenia na działanie pól i promieniowań elektromagnetycznych z zakresu częstotliwości 0 Hz-300 GHz (§ 12 ust. 1 pkt 2),
- do grupy (III) czynników szkodliwych nie przeniesiono z innych grup tytułów uprawniających do opisywanych urlopów (§ 12 ust. 1 pkt 3),
- do grupy (IV) czynników szczególnie szkodliwych przeniesiono z innych grup służbę w warunkach: narażenia na działanie substancji chemicznych bardzo toksycznych lub toksycznych lub działających szkodliwie na rozrodczość, narażenia na działanie substancji preparatów, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym (§ 12 ust. 1 pkt 4),
- zmieniono brzmienie § 12 ust. 1 pkt 1 lit. c, w stosunku do obecnie obowiązującego tytułu w brzmieniu „warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2.000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet lub wymagających wymuszonej pozycji ciała”, na „warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2.000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet”. W realiach codziennie i stale wykonywanych obowiązków służbowych wymuszona pozycja ciała

i powiązana z tym uciążliwość, mogłaby być interpretowana, jako obsługa monitorów ekranowych (praca przy komputerze). Obecnie praca przy komputerze jest powszechnym zjawiskiem cywilizacyjnym, a nie specyficznym dla służby w Policji. Ponadto zmiany techniczne wytwarzania sprzętu komputerowego, jego upowszechnienie oraz coraz lepsza organizacja stanowisk (w tym ich ergonomia) i sposobów wykonywania pracy, upoważniają do stwierdzenia, że obecnie prace przy komputerze nie powinny być kwalifikowane jako szczególnie uciążliwe. Tym samym brak jest uzasadnienia do utrzymania rozwiązań legislacyjnych i dalszego przyjmowania, że wymuszona pozycja ciała w związku z pracą przy komputerach winna stanowić podstawę do płatnego urlopu dodatkowego,

- w § 12 ust. 1 pkt 1 lit. e usunięto zapis - w stosunku do obecnie obowiązującego tytułu - dotyczący nasłuchu radiowego, ponieważ używanie środków łączności przez policjantów nie naraża ich na czynnik szkodliwy. Środki łączności są certyfikowane w zakresie bezpieczeństwa ich użytkowania, a wytwarzane pola magnetyczne nie mają w większości natężeń oddziałujących szkodliwie na organizm człowieka. Jeżeli funkcjonariusz obsługuje jednak radiostację dużej mocy i wystąpią przekroczenia najwyższych dopuszczalnych natężeń pól magnetycznych, to nabeędzie uprawnienia do urlopu z tytułu § 12 ust. 1 pkt 2 lit. g. Ponadto istotą regulacji jest służba w warunkach ciągłego napięcia i koncentracji w styczności ze zmiennym natężeniem i zakresem fal dźwiękowych przy wykonywaniu czynności służbowych. To jest właśnie czynnik oddziałujący szkodliwie na organizm człowieka, a nie sam fakt używania środków łączności. Nadmienić należy również, że zmieniły się technologie zapisu z magnetycznych na cyfrowe. W związku z powyższym zasadnym jest dostosowanie przepisów prawa do rzeczywistości technicznej, dodając w brzmieniu przepisu „zapis cyfrowy”,

- w § 12 ust. 1 pkt 2 wprowadzono jako zasadę, kryterium stwierdzenia przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń albo natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia dla każdego z dotychczas wskazanych w obowiązującym stanie prawnym czynników, dla których określono normatyw higieniczny w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia

29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 217, poz. 1833, z późn. zm.) oraz określono w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 33, poz. 166) obowiązek prawny przeprowadzania przez pracodawcę badań i pomiarów środowiska pracy. Ponadto dostosowano nazwy czynników do nazw występujących w ww. aktach, zgodnie z obecnym stanem wiedzy, tj. zmieniono pojęcie:

- a) „promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone” na „promieniowanie optyczne”,
- b) „stała temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C” na mikroklimat zimny albo gorący,
- c) „pyły niewywołujące zwłóknienia tkanki płucnej” i „pyły wywołujące zwłóknienie tkanki płucnej” na „pyły”,
- d) „substancje toksyczne niekumulujące się w organizmie” na „substancje chemiczne”,
- e) „wibrację ogólną” na „drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne lub drgania o ogólnym działaniu na organizm człowieka”,
- f) „hałas” na „hałas lub hałas ultradźwiękowy”,
- g) „substancje toksyczne kumulujące się w organizmie” na „substancje chemiczne”, z których, zgodnie z powyżej przyjętą i opisaną systematyką tworzenia grup (I, II, III i IV) wyodrębniono „bardzo toksyczne, toksyczne i działające szkodliwie na rozrodczość”,
- h) „substancje i czynniki rakotwórcze” na „substancje preparaty, czynniki lub procesy technologiczne o działaniu rakotwórczym lub mutagennym” zgodnie z systematyką wynikającą z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie substancji chemicznych, ich mieszanin, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym w środowisku pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 890),
- i) promieniowanie jonizujące wykreślono, ponieważ zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie substancji chemicznych, ich mieszanin, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym

w środowisku pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 890) wchodzi one w skład wymienionych w tym akcie czynników fizycznych,

j) „pola elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia” na „pola i promieniowania elektromagnetyczne z zakresu częstotliwości 0 Hz-300 GHz”,

- w § 12 ust. 1 pkt 4 dodane zostało kryterium wystąpienia co najmniej czterokrotnej ekspozycji na czynnik po minimum 8 godzin każda w okresie roku albo służby pełnionej przez co najmniej 80 godzin w miesiącu. Pozwoli to na przyznanie urlopu funkcjonariuszowi, który wykonywał służbę w bezpośrednim narażeniu na czynnik szkodliwy, a który wcześniej nie mógł uzyskać tego uprawnienia ze względu na fakt, że na miejscu wykonywania czynności nie było realnych możliwości przeprowadzenia badań i pomiarów środowiska służby, np. likwidowanego laboratorium produkującego amfetaminę,

- w projekcie rozporządzenia wyeliminowano kolizję z obowiązującym stanem prawnym, poprzez wykreślenie zapisu dotyczącego podmiotów uprawnionych do badań i pomiarów środowiska służby (§ 12 ust. 1 obecnie obowiązującego aktu normatywnego). Kwestie te uregulowano w przytaczanym wyżej rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie *badania i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy*,

- w § 12 ust. 3 projektu dookreślono okoliczności, które pozbawiają funkcjonariusza uprawnienia do urlopu dodatkowego, tj. przerwa w ekspozycji na czynnik szkodliwy dla zdrowia, co umożliwi eliminację wątpliwości interpretacyjnych w zakresie obliczania terminów,

- w § 13 ust. 3 projektu dodano specjalny tryb rozpatrywania uprawnień policjantów (przez Komendanta Głównego Policji) do dodatkowego urlopu. Ten fakultatywny tryb może mieć zastosowanie, gdy ocena warunków uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia uprawniająca do uzyskania urlopu dodatkowego wskazywałaby na możliwość ujawnienia danych osobowych policjanta lub czynności przez niego realizowanych (np. działania w ramach operacji specjalnych, etc.);

11) zmiana w treści § 15 ust. 2 rozporządzenia związana jest z ujednoczeniem

kwestii udzielania urlopu zaległego policjantowi (niewykorzystanego w danym roku kalendarzowym) z przepisami prawa powszechnie obowiązującego (art. 168 Kodeksu pracy);

12) w § 21 rozporządzenia w sposób kompleksowy uregulowano uprawnienia policjantów do płatnego urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia poza jednostkami organizacyjnymi Policji oraz w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie. Określając wymiar przedmiotowego urlopu postanowiono w sposób zasadniczy nie różnicować uprawnień policjantów i pracowników cywilnych w tym zakresie i w konsekwencji nie odbiegać znacznie od rozwiązań funkcjonujących aktualnie w Kodeksie pracy. Zauważyć przy tym należy, że dotychczas obowiązujące przepisy w zakresie wymiaru omawianego urlopu odsyłały do odpowiednich regulacji prawa pracy. Założono, że proponowany wymiar urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego stanowi niezbędne minimum, z którego policjant będzie mógł skorzystać bezpośrednio przed egzaminami, do których przygotowuje się w całym okresie zajęć z danego przedmiotu. Wprowadzone limity w tym zakresie stanowią wypadkową potrzeb policjanta (konieczności posiadania dodatkowego czasu wolnego na przygotowanie się do egzaminów) oraz potrzeb służby (konieczności zapewnienia prawidłowego jej toku). Wskazany w projekcie rozporządzenia wymiar omawianego urlopu został więc określony w sposób pozwalający na unikanie sytuacji, w których zbyt duża liczba dni udzielonego policjantowi urlopu okolicznościowego miałaby negatywny wpływ na zapewnienie prawidłowego toku służby.

Jednocześnie zastrzeżono, że udzielając urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia należy brać pod uwagę wnioski policjantów i konieczność zapewnienia normalnego toku służby (§ 21 ust. 4 rozporządzenia). Powyższe ma zapewnić udzielanie wymienionego urlopu, w tym ustalanie liczby udzielanych dni urlopu, w sposób obiektywny, zgodny zarówno z interesem służby, jak i potrzebami policjanta.

Ponadto za niezasadne uznano udzielanie omawianego urlopu policjantowi, który składa egzamin poprawkowy lub komisyjny, bądź poprawia lub ponownie przygotowuje pracę końcową (§ 21 ust. 2 rozporządzenia).

W oparciu o te same przesłanki dokonano zmian w przepisach § 22 i § 23 rozporządzenia (§ 20a i § 21 uchylanego rozporządzenia). Postanowiono przy tym zrezygnować z przyznawania policjantom skierowanym do złożenia egzaminu oficerskiego płatnego urlopu okolicznościowego uznając, że policjant ma możliwość i powinien przygotować się do przedmiotowego egzaminu w trakcie szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych albo studiów w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie, bezpośrednio po ukończeniu których, co do zasady, składa taki egzamin.

Jednocześnie, z uwagi na zasadę ochrony praw nabytych przyjęto, że do policjantów, którzy rozpoczęli podnoszenie kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia ogólnego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe (§ 33);

13) zmiana wprowadzona w § 30 ust. 2 rozporządzenia (§ 27 ust. 2 uchylanego rozporządzenia) ma na celu jasne określenie, że policjantowi korzystającemu z urlopu bezpłatnego dłuższego niż jeden miesiąc, w sytuacji, gdy już wykorzystał należny za dany rok urlop wypoczynkowy lub dodatkowy (np. do końca lutego wykorzystał urlop wypoczynkowy w pełnym wymiarze, podczas gdy urlop za ten rok powinien podlegać skróceniu z tytułu korzystania od początku marca do końca tego roku z urlopu bezpłatnego), skracają się urlopy za najbliższy rok kalendarzowy, w którym będą one przysługiwały. Zauważyć należy, że pozostawienie użytego w dotychczas obowiązujących przepisach sformułowania, że skróceniu ulegają urlopy „za następny rok kalendarzowy”, czyniłoby wątpliwą możliwość skrócenia w omawianej sytuacji urlopu wypoczynkowego i dodatkowego wówczas, gdy policjant nie posiadałby urlopu w „następnym roku kalendarzowym” z tytułu np. zawieszenia w całym tym roku w czynnościach służbowych. Zaznaczyć też należy, że przedmiotowa zmiana koresponduje z brzmieniem przepisu § 7 ust. 2 rozporządzenia. Natomiast przepis § 30 ust. 3, podobnie jak przepis § 7 ust. 4, ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących obliczania wymiaru należnego urlopu wypoczynkowego i dodatkowego;

14) regulacja zawarta w § 31 rozporządzenia ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących możliwości skrócenia wymiaru urlopu wypoczynkowego i dodatkowego ze względu na trwające dłużej niż

jeden miesiąc zawieszenie w czynnościach służbowych lub tymczasowe aresztowanie policjanta. Ponieważ regulacja § 7 jest mniej korzystna dla policjantów, celowym wydaje się wprowadzenie przepisu precyzującego, od którego momentu możliwe jest skrócenie urlopu. Przepis ten jednocześnie uniemożliwi zastosowanie retroakcji w stosunku do zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania, które trwały i uległy zakończeniu przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Niezależnie od powyższego projekt w załączonej wersji zawiera także zmiany wynikające z *ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw*, która wprowadza zmiany w zakresie Centralnego Biura Śledczego Policji. Zmiany te mają charakter techniczny i polegają na dodaniu w §2 pkt 2 Centralnego Biura Śledczego Policji, a w §2 pkt 3 dodaniu Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji. Zmiany te powinny wejść w życie z dniem wejścia w życie ww. ustawy. W związku z powyższym zostało to wskazane w obecnej wersji przepisu o wejściu w życie rozporządzenia zmieniającego.

Pozostałe zmiany mają charakter redakcyjny.

Zakres przedmiotowy regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów nie zgłosiła uwag do zaproponowanej Oceny skutków regulacji.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie urlopów policjantów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Grzegorz Karpiński – Podsekretarz Stanu w MSW</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu insp. Tomasz Szankin – Zastępca Dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji Komendy Głównej Policji</p>	<p>Data sporządzenia 24 marca 2014 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, ze zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac MSW 221</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obecnie szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów, tryb postępowania w tych sprawach oraz wymiar urlopów są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz. U. Nr 81, poz. 740, z późn. zm.).

Opracowanie projektu nowego rozporządzenia regulującego przedmiotowe kwestie wynika ze stosunkowo dużej liczby wprowadzanych zmian, których zamieszczenie w rozporządzeniu zmieniającym mogłoby skutkować nieczytelnością przepisów.

Proponowane zmiany stanowią rezultat analizy i doświadczeń związanych z kilkuletnim okresem stosowania dotychczas obowiązujących przepisów, jak również uwzględniają propozycje nadesłane z jednostek organizacyjnych Policji. Nowe rozwiązania mają na celu wyeliminowanie stwierdzonych niedoskonałości.

Ponadto, dotychczasowe rozwiązania nie uwzględniają istnienia jako jednostki organizacyjnej Policji Centralnego Biura Śledczego Policji oraz jako przełożonego właściwego w sprawach osobowych Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zamierzone cele projektowanej regulacji:

- 1) Usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących wymiaru urlopu wypoczynkowego przysługującego w roku przyjęcia do służby,
- 2) Projekt zakłada wprowadzenie rozszerzenia definicji przełożonego właściwego w sprawach osobowych o Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji oraz jednostki organizacyjnej Policji o Centralne Biuro Śledcze Policji – z uwagi na zaawansowany stan prac ustawą z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw, przewidującą wyodrębnienie samodzielnej jednostki organizacyjnej Policji pod nazwą: Centralne Biuro Śledcze Policji (CBŚP) oraz utworzenia nowego organu Policji, stojącego na czele tej jednostki – Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji,
- 3) Odstąpienie od obowiązku uzgadniania planu urlopów z właściwą organizacją związku zawodowego policjantów,
- 4) Wprowadzenie uproszczeń w procedurze udzielania urlopu wypoczynkowego, dodatkowego i okolicznościowego poprzez przyznanie uprawnienia udzielania urlopu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji oraz kierownikowi komórki organizacyjnej. W obecnym stanie prawnym urlopu wypoczynkowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub upoważniony przez niego kierownik komórki organizacyjnej, urlopu dodatkowego udziela przełożony w sprawach osobowych (Komendant Główny Policji, komendant wojewódzki (stołeczny) Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, Komendant Wyższej Szkoły Policji, komendant szkoły policyjnej), urlopu okolicznościowego z tytułu przeniesienia służbowego, urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego udziela przełożony

w sprawach osobowych, urlopu okolicznościowego z tytułu ważnych spraw osobistych i rodzinnych udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub upoważniony przez niego kierownik komórki organizacyjnej.

- 5) Wyłączenie z katalogu policjantów, którym nie udziela się urlopu wypoczynkowego, funkcjonariuszy pozostających w dyspozycji przełożonego w sprawach osobowych, w związku ze zwolnieniem z obowiązku wykonywania zadań służbowych, udzielonego na zasadach określonych w przepisach o związkach zawodowych,
- 6) Poszerzenie katalogu okoliczności uzasadniających przesunięcie urlopu wypoczynkowego na inny termin o tzw. urlop ojcowski,
- 7) Wprowadzenie regulacji dotyczącej uprawnienia do urlopu policjanta zawieszono w czynnościach służbowych lub tymczasowo aresztowanego,
- 8) Dostosowanie podstaw i kryteriów przyznawania urlopów dodatkowych z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia do obecnie stosowanych metod pomiarowych środowiska służby. W ocenie MSW zmiana ta jest uzasadniona w świetle brzmienia art. 227 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy oraz w świetle uregulowań rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 33, poz. 166).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania przyjęte w innych krajach pozostają bez wpływu na projektowaną regulację.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Policjanci oraz ich przełożeni	Wszyscy funkcjonariusze Policji – około 102.000	Dane dostępne MSW z urzędu z racji wykonywanego nadzoru nad Policją	Zasady udzielania urlopów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz dodatkowo w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). W trybie tym uwag nie do projektu nie zgłoszono.

Projekt rozporządzenia był konsultowany z Zarządem Głównym Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów, który zajął następujące stanowisko do zaproponowanych w projekcie rozwiązań:

- 1) W ocenie ZG NSZZP nie jest zasadne skrócenie urlopu dodatkowego, a jedynie wypoczynkowego, w razie zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania dłuższego niż miesiąc.
Komenda Główna Policji nie podziela stanowiska NSZZP Policjantów. Prawo do urlopu wypoczynkowego oraz dodatkowego co do zasady jest przywilejem policjantów pełniących służbę, wynika bowiem z konieczności zapewnienia im odpowiedniego odpoczynku w związku z realizacją zadań i czynności służbowych. Przepis § 27 uchylanego rozporządzenia (oraz § 30 projektu) zawiera regulację przewidującą obowiązek skracania urlopu wypoczynkowego i dodatkowego policjantom, którzy nie świadczą służby z powodu korzystania z urlopu bezpłatnego. Wprowadzenie analogicznego obowiązku jest uzasadnione w stosunku do policjantów nierealizujących żadnych zadań i czynności w związku z zawieszeniem w czynnościach służbowych lub tymczasowym aresztowaniem. Dodać należy, że ograniczanie wymiaru urlopu nie ma związku z karaniem policjanta, czy stwierdzaniem jego winy.
- 2) ZG NSZZP negatywnie zaopiniował utratę prawa do urlopu wypoczynkowego i dodatkowego także w razie warunkowego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.
Komenda Główna Policji stoi na stanowisku, że intencją projektu jest ograniczenie prawa do urlopu zarówno wypoczynkowego, jak i dodatkowego, w związku z niepełnieniem służby we wskazanych w § 7 okolicznościach, z zastrzeżeniem przewidzianym w ust. 3. Zgodnie z tym zastrzeżeniem wspomniane urlopy nie podlegają skróceniu jeżeli prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo

skarbowe albo postępowanie dyscyplinarne, w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone, chyba że postępowanie zostało warunkowo umorzone lub umorzone z powodu przedawnienia lub amnestii. Ponadto skrócenie urlopu nie następuje, gdy policjant został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym. Podkreślenia wymaga, że występujące w powołanej regulacji wyłączenie, dotyczące warunkowego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii, jest konsekwentnie uwzględnianie w innych przepisach zarówno w randze rozporządzenia, jak i ustawy, odnoszących się do ograniczenia uprawnień policjantów związanych np. z przyznaniem uposażenia, czy nagrody rocznej.

- 3) W ocenie ZG NSZZP niewystarczające z punktu widzenia policjantów wykonujących czynności służbowe związane z zabezpieczeniem lub oględzinami nielegalnych wytwórni bądź upraw narkotyków, materiałów wybuchowych, czy miejsc pożarów i wybuchów (miejsc, w których stężenia niektórych szkodliwych czynników nie podlegają pomiarom) są przepisy dotyczące urlopów dodatkowych związanych z pełnieniem służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Zdaniem Komendy Głównej Policji za zasadne i wystarczające w przedmiotowym zakresie należy uznać wprowadzenie do rozporządzenia alternatywnego kryterium oceny pełnienia służby w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia, polegającego na wystąpieniu co najmniej czterokrotnej ekspozycji na czynnik po minimum 8 godzin każda w okresie roku pełnienia służby albo pełnieniu służby przez co najmniej 80 godzin w miesiącu w warunkach, o których mowa w §12 ust. 1 pkt 4. Rozwiązanie to pozwoli na przyznanie urlopu funkcjonariuszowi, który wykonywał służbę w bezpośrednim narażeniu na czynnik szkodliwy, a który wcześniej nie mógł uzyskać tego uprawnienia ze względu na fakt, że na miejscu wykonywania czynności nie było realnych możliwości przeprowadzenia pomiarów środowiska służby;

- 4) ZG NSZZP zanegował proponowaną zmianę dotyczącą limitu wymiaru urlopu okolicznościowego przysługującego policjantowi na przygotowanie się do egzaminów.

Według Komendy Głównej Policji wprowadzone w tym zakresie limity są niezbędne, a ich wielkość stanowi wypadkową potrzeb policjanta (konieczności posiadania dodatkowego czasu wolnego na przygotowanie się do egzaminów) oraz potrzeb służby (konieczności zapewnienia prawidłowego jej toku).

- 5) ZG NSZZP zaproponował przyznanie obowiązkowego urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego również policjantom, którzy kształcą się bez skierowania przełożonego właściwego w sprawach osobowych.

W ocenie Komendy Głównej Policji niezbędne jest rozróżnienie sytuacji, w której policjant podnosi kwalifikacje zawodowe i wykształcenie ogólne na podstawie polecenia (skierowania) właściwego przełożonego oraz sytuacji, gdy kształci się niezależnie od nakazów służbowych, a zatem niekoniecznie w pożądanym z punktu widzenia potrzeb służby kierunku. Dlatego też w pierwszym przypadku policjantowi obowiązkowo udziela się urlopu okolicznościowego, natomiast w drugim udzielenie tego urlopu powinno być fakultatywne i uzależnione od interesu służby, a w szczególności wymogu, aby uzyskiwane kwalifikacje lub wykształcenie były zbieżne z wymaganiami na zajmowanym lub planowanym do objęcia stanowisku służbowym.

- 6) ZG NSZZP zaproponował również przywrócenie uprzedniego stanu prawnego w odniesieniu do regulacji dotyczących możliwości udzielenia urlopu okolicznościowego policjantowi skierowanemu w systemie samokształcenia kierowanego na szkolenie zawodowe podstawowe albo szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych (obowiązkowe a nie fakultatywne przyznawanie urlopu okolicznościowego w takim przypadku).

Komenda Główna Policji nie podziela stanowiska ZG NSZZP z uwagi na fakt, że przesłanki wprowadzenia omawianej regulacji nie uległy zmianie, a ponadto w chwili obecnej jednostki organizacyjne Policji nie zgłaszają wątpliwości co do stosowania tak funkcjonującego przepisu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)

Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje również dodatkowych wydatków w budżecie Policji.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
Niemierzalne	(dodaj/usuń)								
	(dodaj/usuń)								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie wywierać wpływu na żaden z wymienionych obszarów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Celem projektowanej regulacji nie jest osiągnięcie szczególnie zamierzonego celu, ale potrzeba jej wprowadzenia jest wynikiem zebranych doświadczeń związanych ze stosowaniem dotychczasowych rozwiązań odnośnie udzielania urlopów policjantom. Nie jest planowana realizacja zamierzonych celów, ponieważ projektowana regulacja ma być stosowana w sposób ciągły bez szczególnie zamierzonego celu.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Celem projektowanej regulacji nie jest osiągnięcie szczególnie zamierzonego celu, ale potrzeba jej wprowadzenia jest wynikiem zebranych doświadczeń związanych ze stosowaniem dotychczasowych rozwiązań odnośnie udzielania urlopów policjantom. Ze względu na przewidywane ciągle stosowanie projektowanej regulacji, bez realizacji szczególnie zamierzonego celu, nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		